

Hejčínské OKO

Zpravodaj farnosti sv. Cyrila a Metoděje v Olomouci-Hejčíně

LEDEN 2026

Křest Aničky Martincové (rozhovor s rodiči na str. 6)

ÚVODNÍ SLOVO

Vděčnost a radost

Milí farníci, čerstvě máme za sebou advent a Vánoce. Zažívali jsme – a často to zaznělo i v rozhovorech mezi námi, že je to asi nejnabitější období roku. A bylo tomu tak i v našich farnostech: putování obrazu Svaté rodiny, rorátní mše svaté, mikulášská besídka, adorační den, v Hejčíně i obřad přijetí do katechumenátu, koncert ZUŠ Fantazie, vánoční tvoření, *Krajíc chleba pro chudé*, všude úklid kostela, rozmístění stromků a jejich zdobení, květinová výzdoba, příprava betléma, nabídka betlémského světla, nácvik hudby na obřady – a jistě jsem ještě na něco zapomněl...

Bylo toho mnoho, a přece jsem vnímal, že se nám dařilo mnoho těch věcí prožívat pokojně a vnímavě. Mimořádně mne oslovila ochota, s jakou jste se tentokrát zapojili do adoračního dne. Věřím, že vám Pán Ježíš ten čas, který jste mu takto dali, štědře naplnil. Děkuji vám všem za vaše zapojení se do všech těchto aktivit.

V promluvě na Nový rok jsem mluvil o tom, že vděčnost je jedním z důležitých předpokladů pro prožívání radosti. A tak vám děkuji za letošní advent a Vánoce a pobízím vás, abychom se v této vděčnosti všichni propojili (když si tu vypůjčím název nedávno vyhlášeného programu, usilujícího o proměnu farností a diecéze) a abychom z té vděčnosti čerpali radost. Jako dobrý pocit i jako novou energii. energii ke sdílení, ke svobodě a k růstu (tedy k pozitivním změnám). Přeji vám požehnaný a radostný rok 2026!

P. Gorazd

ADVENT V HEJČÍNĚ

Adventní čas je pro mnohé z nás a obzvláště pro děti speciální částí roku. Těšíme se na Vánoce, připravujeme, zdobíme a užíváme si klidu (nebo shonu, abychom to všechno stihli).

Jako každý rok byl i tento advent v hejčínské farnosti zpestřen mnoha akcemi. V první řadě to byly rorátní mše svaté. Nejen pro děti, které jinak v kostele nevydrží v klidu, je atmosféra svíček a zhasnutého kostela nezapomenutelná a velice lákavá. Zvlášť když pak čeká odměna v podobě vánočky s marmeládou a chleba s vynikajícími pomazánkami z kuchyně paní Werdichové. Ani ten čaj už nepotřebují... (Aspoň mé děti ne – já se nejvíc těšila právě na ten teplý čaj.)

Moc děkujeme všem, kteří se na konání ranních rorát podíleli – ať už to byli kněží a ministranti, hudebníci (díky, že jste

dokázali naladit své hlasy i nástroje už tak brzo ráno), anebo ti, co se podíleli na přípravě snídaní a na následujícím úklidu!

K adventu rozhodně patří i Mikuláš. Letos málem nepřišel! Po dětské mši svaté doprovázené scholičkou – velké díky všem dětem i dospělým, kteří nám s velkým nadšením a láskou pomáhají slavit eucharistii, nám Mikuláš vzkázal, že neví, kdy přijde, neboť se mu ztratili andílci... Ale děti neváhaly a vydaly se po jejich stopách. Naštěstí je pak našel i Mikuláš a mohli všichni spolu přijít potěšit a obdarovat naše děti. Radosti bylo dosti, balíčky se rozdaly do posledního! Bylo nás v té malé místnosti nad sakristií natěsnaných mnoho, ale dobří lidé se vždycky vejdou...

I tady se sluší poděkovat Mikulášům a všem ochotným duším, které věrně už dlouhá léta připravují balíčky – moc děkujeme!

O úspěchu akce svědčí i SMS zpráva jedné maminky: *Děkujeme za krásné společenství s Mikulášem. (mrkající smajlík) Nejlepší byla Mikulášova hláška: „Já jsem tak štědrý!“ (velký úsměv) Jsi, Mikuláši, velmi. (úsměv) Děkujeme všem „neviditelným“ pomocníkům, bez nichž by se to neobešlo. Vážíme si toho. A samozřejmě Panu Bohu díky za to, že jsme se mohli zúčastnit, ve zdraví... (drobný úsměv)*

Krásná byla i dětská odpolední půlnoční. Obzvláště oceňuji děti ze scholichy, které svými hlásky ozdobily celou slavnost. A víte, kdy se připravovaly zpěvníky? Po posledních rorátech! David bravurně využil situace a zorchestroval zpěvníkovou manufakturu aspoň o dvaceti lidech. Je prostě dobrý!

Jsem vděčná za všechno, co spolu ve farnosti prožíváme, a těším se na všechno, co letos zažijeme! Kdybyste měli nějaké nápady nebo podněty, obraťte se na členy pastorační rady, budeme vám vděční. A neváhejte přiložit ruku k dílu, žeň je hojná a dělníků málo. Ale to už řekl někdo přede mnou, že?

Pavla Kašparová

NOVÍ HUDEBNÍCI V HEJČÍNSKÉM KOSTELE I NA KŮRU

*Od jisté doby se v našem kostele ozývá také krásná hudba v podání trubky a jindy flétny (a přitom to není Saša a Marta s Agátou vidíme sedět dole). Poprosil jsem proto manžele **Václava a Kláru Martincovy**, aby se nám více představili. Okouknout jste si je mohli už při mši svaté v neděli 14. prosince v 10 hodin, při které byla pokřtěna jejich prvorozená dcera Anička. Položil jsem jim několik otázek.*

Kdy jste začali chodit do našeho kostela? Můžete se nám krátce představit?

Václav: Jmenuji se Václav, pocházím z Popovic u Uherského Hradiště. Do Olomouce jsem přišel po studiu na gymnáziu, abych se věnoval české filologii na UPOL a trubce na zdejší konzervatoři, kde jsem potkal Klárku. V současné době pokračuji ve studiu na Janáčkově akademii múzických umění v Brně, dojíždím tam dvakrát týdně. Jinak třetím rokem sloužím ve Vojenské hudbě Olomouc jako hráč na křídlovku.

Mezi moje záliby patří čas s rodinou, zejména s naší malou Andulkou, s přáteli, cvičení na trubku, četba a procházky v přírodě.

Na Pražskou ulici jsme se přestěhovali před asi dvěma lety, tak to máme do farnosti v Hejčíně nejbližší.

Klára: Jmenuji se Klára Martincová, pocházím z Opavy a do tohoto kostela můžeme chodit již druhým rokem. Do Olomouce mě přivedlo studium vysoké školy (učitelství 1. stupně ZŠ) a konzervatoře – příčná flétna, kterou jsem před mateřskou dovolenou vyučovala v Uherském Hradišti. Na konzervatoři jsme se také seznámili s Vaškem, se kterým jsme tři roky manželé a máme tříměsíční holčičku Andulku. Pokud mě momentálně nezaměstnává péče o ni, tak moc ráda cokoliv tvořím.

Jaké hlavní vlivy nebo události utvářely vaši víru?

Václav: Na střední škole mě oslovili bratři františkáni v Uherském Hradišti, díky kterým jsem začal žít více duchovně. Následně to byla Stojanova kolej (spolubydlící, kněží, co se o nás starali, a milovaná sestra Dagmar), kde jsem se poprvé v životě ocitl v tak blízkém věřícím společenství mimo rodinu. V neposlední řadě také široká nabídka mší svatých každý den zde v Olomouci – až do nástupu do AČR jsem mohl vždy před vyučováním ministrovat u sv. Anny na mši svatou v 7 hodin ráno, což pro mě bylo velkou posilou i radostí, a dodnes, je-li to možné, se snažím nějakou mši svatou během všedních dnů stihnout.

Klára: Velký vliv mělo určitě společenství mladých v Opavě, které úžasně vedl o. Petr Kříbek, pak také pobyt na zdejších křesťanských kolejích a duchovní obnova – *Sievers*. To mi dalo ve víře neuvěřitelně mnoho.

Co především považujete za důležité pro víru svou i svých dětí?

Václav: Pocit nezměrné lásky našeho Pána, která šla až do krajnosti. A také nekonečné milosrdenství. Je důležité, abychom

věděli, že ON je pořád s námi, i když jej třeba odmítáme, a vše, co dopouští, je jen pro větší dobro všech.

Klára: Vědomí toho, že jsme Bohem opravdu milováni, a ne sledováni. A také se snažit Pánu více děkovat než prosit.

Zdá se vám hejčínská farnost v něčem specifická?

Václav: Moc si vážím velmi vřelého a laskavého přijetí. Od začátku zde můžeme cítit mnohé modlitby vás, bratři karmelitánů, i sester voršilek, což se ukazuje na krásně fungujícím společenství skvělých lidí. Jsem moc rád, že k tomu můžeme občas přispět alespoň hudebně.

Klára: Hejčínská farnost mě už na začátku moc zaujala množstvím mladých rodin a srdečností všech. Připadala mi jako jedna velká rodina, která nás přijímá mezi sebe.

Které jsou vaše hudební „lásky“?

Václav: Po práci a cvičení na trubku poslouchám nejraději ticho. A když už si něco pustím, tak nějakou klasiku, případně trumpetovou literaturu, kterou třeba aktuálně hraju či bych si jednou rád zahrál. Z trumpetistů poslouchám nejraději Matthia-se Höfse či Gábora Tarköviho, z českých pak svého kolegu Tomáše Topenčíka.

Klára: Irská hudba a pak z flétnového repertoáru *Choreae vernaes* (Jarní tance) od Jana Nováka, ve kterých nádherně zachycuje přírodu. Ty mi na konzervatoři asi navždy přirostly k srdci.

Co byste popřáli sobě i ostatním farníkům do roku 2026?

Václav: V letošním roce bych rád popřál všem, aby se nechali objímat Boží láskou a ve zdraví a s radostí kráčeli ke Kristu.

Klára: Zdraví a rok plný pokoje, lásky, naděje a důvěry v Pána.

Děkujeme vám za vaše odpovědi a přejeme vám i sobě, abychom společně vytvářeli společenství živé víry a lásky. Pán Bůh žehnej celé vaší rodině!

P. Gorazd

SILVESTR NA FAŘE

Společenství mladých, které se obvykle schází v neděli od 18:15 v místnosti nad sakristií hejčínského kostela, se mimorádně sešlo ve středu, a to přímo na faře. Datum našeho setkání ale vše rychle objasní, sešli jsme se totiž poslední den v roce, abychom společně prožili část silvestrovské noci.

Hned první minuty ukázaly, že večer se ponese ve veselé atmosféře. Na přání publika totiž zahráli čtyři dobrovolníci improvizované

představení o Jeníčkovi a Mařence. I další program se točil kolem narychlo secvičených scének. Hráli jsme hru na způsob *Aktivít*, vznikly tři týmy po čtyřech a každý tým měl určitým způsobem ztvárnit konkrétní postavu nebo situaci s křesťanskou tematikou. Ostatní pak hádali, jakou situaci či postavu daný tým ztvárňuje. Děkujeme Sofii Filipové, že pro nás tuto skvělou hru vymyslela a připravila.

Po vydatných hereckých výkonech přišel čas usednout ke stolům plným občerstvení, které někteří z nás připravili, a pustit se do hraní deskových her. I to jsme si velmi užili.

Následně jsme se připojili k tiché adoraci, která probíhala v místnosti nad sakristií, a poděkovali za uplynulý rok. Ke konci adorace zaznělo také několik krásných duchovních písní, za které (Aleně a Helence) moc děkujeme.

Na závěr našeho společně stráveného času jsme se pomodlili za celé město Olomouc a okolí, a hlavně za lidi, kteří zde žijí. Celé setkání se neslo v radostném duchu, jako bychom byli plní naděje a očekávání, co dobrého od našeho Pána v roce 2026 přijmeme. Nový rok plný naděje vám všem přeje společenství mladých!

Ondřej Andrlé

Ministranti roku 2025

KOSTEL SV. MIKULÁŠE
HORKA NAD MORAVOU

ONDŘEJ ANDRLÉ
finalista na 2. místě

76 % mší

„Zkušenost z blízkosti Ježíše při službě u oltáře vás proměňuje. Jste velmi blízko Ježíši v Eucharistii, a to je to největší znamení jeho přátelství k vám.“

Papež Benedikt XVI.

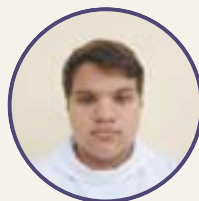

MARTIN KREJČÍ
vítěz

84 % mší

„Ministrant není jen pomocník kněze. Je především služebníkem Ježíše Krista.“

Papež Jan Pavel II.

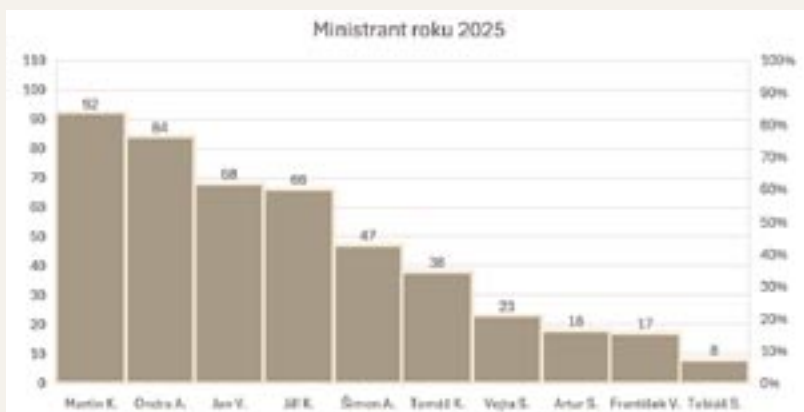

JAN VEPŘEK
finalista na 3. místě

62 % mší

„Vaše služba u oltáře je privilegovaným místem setkání s Kristem.“

Papež Jan Pavel II.

Z FARNÍ KNIHOVNY

Přípravy na vánoční svátky a intenzita jejich prožití neponechaly v prosinci mnoho volného času. A tak jsem při jedné návštěvě kostela sáhla ve farní knihovně po první knize věnované sv. Františku Saleskému, jehož svátek si 24. ledna připomeneme. Ovšem sáhla jsem po té snad nejstarší knize v knihovně, vydané v roce 1880! Vyděsila mě čeština, která na mě vykoukla. Nakonec jsem si na archaickou formu vyjadřování docela rychle zvykla a nechala jsem se strhnout příběhem, který zůstává přitažlivým i v dnešní době.

Jakub Procházka

Život sv. Františka Saleského

Dědictví sv. Cyrilla a Methoděje, 1880, 370 stran

Kniha je rozdělena na několik částí: 1. část zachycuje život Johany Františky Chantal (Jana Františka de Chantal)¹, s níž světec založil řád Navštívení Panny Marie. 2. část je věnovaná samotné osobnosti sv. Františka Saleského (Sales – městečko ve východní Francii). 3. část pojednává o spisech sv. Františka Saleského a 4. část o účtě k tomuto světci po jeho smrti.

Jana Františka de Chantal (1572–1641) i sv. František Saleský (1567–1622) žili ve Francii v době, kdy katolická církev prožívala těžké období způsobené rozpínajícím se kalvinismem². Urozená paní Jana žila ve zbožném prostředí rodiny.

¹ Ve farní knihovně je této světici věnovaná kniha André Raviera: *Svatá Jana de Chantal*, 1997, Karmelitánské nakladatelství. Uvedeno v prázdninovém (červenec–srpen) Hejčínském oku v roce 2023.

² Protestantský směr rozbíjející jednotu římskokatolické církve novým učením. Radikálnost tohoto směru byla způsobena snahou o reformu vycházející z nesouladu chování mnoha představitelů církve s jejím učením v té době.

Sama přirozeně pokračovala v životě v souladu s katolickou vírou. Velkou pozornost věnovala chudým a nemocným, společností opovrhovanými. I ty nejubožejší si brala domů. Prožila pěkné manželství, ze kterého se jí narodilo šest dětí (dvě z nich zemřely), ale nešťastnou náhodou se stala už ve svých osmadvaceti letech vdovou. I tato tragická skutečnost napomohla k cestě prohlubování jejího vnitřního života. Bylo jí ve vidění přislíbeno zvláštní duchovní vedení. Měl jím být P. František Saleský, původně vystudovaný právník, v té době již

moudrý kněz a ženevský biskup, který svým slovem a laskavým přístupem dokázal lidem oslovovat a přivádět ke katolické víře.

Kromě významného psaného slova, které po sobě sv. František Saleský zanechal, je jeho největším dílem právě založení kongregace sester Navštívení Panny Marie. Jeho slovy: „*Míníli tedy založiti takový řád, do něhož by také starší a neduživé osoby přijímány byly a v němž by se příliš obtížných věcí nepředepisovalo; řád v němž by se nekonaly toliko modlitby a rozličná umrtvení těla, nýbrž také skutky křesťanské lásky.*“ (str. 30) Do řeholních společenství bylo zvykem přijímat zdravé osoby, toto bylo neobvyklé. Dalším zvláštním znakem této řehole bylo poskytování péče potřebným „v terénu“ mimo prostor kláštera. Spolupracovníci pro vznik tohoto řeholního společenství mu měla být šlechtička Jana jako spřízněná duše vždy připravená konat dobrodíní a Boží vůli.

Kniha velmi dobře zachycuje vnitřní boj paní Jany mezi touhou plnit roli milující matky svým dětem, zabezpečit péči svému stárnoucímu otci a tchánovi a současně naplňovat duchovní poslání, ke kterému se cítila povolána stále více. Postupný proces zrání podoby duchovního díla až v konkrétní společnosti řádu s oficiálními regulami a činnostmi schválenými papežem, který významně pozměnil jeho původní podobu ve společenství svázané klauzurou, si vyžádalo dlouhý čas. Při tom je možné sledovat obě osobnosti a přiblížit se těmto světcům dobově nám tak vzdáleným.

V roce 1720 se ve Francii rozšířila morová nákaza. Pro nás, nedávno zažívající dobu covidovou, je zajímavé číst, jakým způsobem tuto situaci řešili tehdy (str. 89–92). Také došlo k izolaci města, k útěkům z místa nákazy a k šíření nemoci dále.

Svatý František Saleský měl dost nepřátel. Pár zajímavých příkladů, co všechno mu prováděli a jakým způsobem se k tomu stavěl František, je v knize uvedeno.

O sv. Františkovi Saleském bylo napsáno životopisné dílo jeho duchovní dcerou sv. Janou Františkou de Chantal, která mu byla jednou z nejbližších osob. Proto je možné vidět tohoto světce dosti podrobně a nezkráceně. Úryvky z něho jsou v knize uvedeny.

Snad nejznámějším dílem sv. Františka Saleského je *Filothea* jinak také *Navedení ke zbožnému životu*³. „*Tento spis vydal sv. biskup ponejprv na světlo r. 1608 k žádosti přátel svých a jmenovitě také k výslovnému přání krále francouzského, Jindřicha IV. (...) František byl právě tehdy duchovním vůdcem jiné zbožné paní (Ludovice Charmoisiové), jížto bylo žití uprostřed hluku světského. Tuto poučoval častěji prostředkem listů...*“ (str. 216–217) – takto vznikla tato oblíbená kniha podpo-

³ V naší knihovně pod názvem: *Úvod do zbožného života*, 1992, Zvon. Uvedeno v Hejčínském oku v březnu 2023.

rující čtenáře ve zbožnosti a poskytující mu moudré rady do života obecně.

Ke všem napsaným spisům tohoto světce vzniklých hlavně jako soukromé korespondenční vedení nejrůznějších osob „*Akademie francouzská, spolek to mužů učených pro zvelebení věd a řeči francouzské, vřadila Františka Saleského mezi nejčelnější spisovatele věku jeho*“ (str. 216) pro vytříbenost jazyka a vyjadřování.

Představený kartuziánského řádu Bruno Affringenský se vyslovil k vydané *Filothei* takto: „*Kdo ještě křesťanem není, stane se jím dojista, přečte-li knihu tuto; a kdo jest již křesťanem, nabude z ní velikého užitku duchovního a bude jistě ve ctnostech prospívati.*“ A to bych ze srdce přála i vám.

ÚRYVEK Z KNIHY:

... žádala paní Chantalová Františka, aby příští neděli učinil k obyvatelům tamnějším alespoň krátkou řeč, k čemuž on mile rád svolil. Z řeči jeho nabyli posluchači nemalého duchovního prospěchu. Jakýs prostopášný mladík byl řečí tou tak náramně dojat, že odřeknuv se nepořádného života vstoupil do řádu kapucínů, v němžto napotom velmi nábožný život vedl.

Nikomu tedy nebude s podivením, že řád jejich velmi rychle se rozšiřoval. Již za živobyť sv. Františka čítalo se 13 klášterů založeného od něho řádu, a sice v Annesiu, v Lyoně, v Moulis, v Grenoblu, v Bourgesích, v Paříži, v Orleanu, a v několika jiných znamenitých městech ve Francii. (...) Během 19 let, o něžto matka Chantalová sv. Františka Saleského přežila, založeno okolo 80 nových klášterů. Ještě roku 1638 zřídila k žádosti vévodkyně Savojské klášter řádu svého v Turíně.

K uvádění a rozšiřování pobožnosti této zvolil Bůh v 17. století zbožnou a něžnou duši z řádu „Navštívení Panny Marie“; bylať to Markéta Maria příjmením Alacoque.

I mnozí bludařové byli čtením knihy té získáni pravdě, ačkoli v ní o sporných člancích víry řeči není. Jeden z nejzarytějších

kalvínců vstoupil z nenadání do církve katolické a tvrdil, že čtením knihy Františka Saleského o pravdě víry katolické přesvědčení nabyt. Jiný kalvíňan byl čtením knihy té tak zaujat, že by se byl rád seznámil se spisovatelem jejím; i odebral se z Lotrinsk do Annesia, kdežto dva měsíce ve příbytku biskupa Ženevského meškal: později stal se horlivým katolíkem. Také v životě dvořenínů krále Jindřicha bylo vzhledem k mravnosti pozorovati chvály hodnou změnu. (k dílu Filothea)

Další knihy o tomto světcí ve farní knihovně:

Hans Berghius: *Laskavý světec František Saleský*, 1999, Karmelitánské nakladatelství.

Vincenzo Pietra: *Sv. František Saleský – duchovní nauka*, 1990, Cesta (řada XS pod č. 108).

Milí farníci,

aktualizovaný seznam knih bude v brzké době opět „viset“ na stránkách naší farnosti pod záložkou: **Život farnosti – Farní knihovna** a bude vám opět k dispozici.

Přeji vám požehnaný rok!

knihovnice Marie

KRAJÍC CHLEBA PRO CHUDÉ

Milí farníci,

jsem moc ráda, že mohu hrdě říct, že sbírka *Krajíc chleba pro chudé* v roce 2025 byla nejvyšší za 13 let, co ji organizuji. Vynesla **33 300,- Kč a cca 200 kg potravin**. Charita nám moc děkuje a nás může hřát pocit, že aktivně pomáháme potřebným lidem v našem městě.

Moc vám za vaši náklonnost děkuji a těším se na další spolupráci.

Jana Werdichová

ROZLOUČENÍ S LUDMILOU KOLKOVOU

V pátek 9. ledna jsme se v hejčínském kostele rozloučili při zádušní mši svaté s naší farnicí MUDr. Ludmilou Kolkovou, která mj. byla několik let také členkou redakční rady *Hejčínského oka* a na kterou mnozí lidé s úctou vzpomínají. Pán života a smrti ji odvolal z tohoto světa v pátek 2. ledna.

Kéž její duše prožívá ve společenství svatých radost z věčného života v Boží přítomnosti!

Daniel Dehner

INFORMACE

Aktuální informace naleznete také na farních webových stránkách www.farnost-olomouc-hejcin.cz.

HEJČÍN:

ZMĚNY BOHOSLUŽEB: V sobotu 31. ledna nebude v Hejčíně ráno mše svatá, protože bude setkání otce arcibiskupa s řeholníky. Mše svatá v katedrále bude v 9.30 hodin. Srdečně zveme všechny, kdo by se jí chtěli zúčastnit.

Každý pátek po skončení večerní mše svaté je v učeně nad sakristií příležitost do 21 hodin k **tiché adoraci**. V pátek 16. ledna od 20.15 hodin budou do adorace vkládány **modlitby za farnost**. V pátek 7. února bude od 20 do 21 hodin **večer chval**.

Setkání maminek s malými dětmi se konají ve čtvrtek od 9 hodin dopoledne v místnosti nad sakristií. Náplní je společná modlitba, sdílení, hraní. Kontakt pro ověření si, zda setkání bude, a pro případné dotazy: Zuzka Filipová, e-mail: *filipova.zuzka@seznam.cz*.

Modlitby matek bývají ve čtvrtek v 19.30 hodin v kapli Panny Marie. Další informace vám může podat Věra Coufalová, e-mail: *coufalova.vera@seznam.cz*.

Společenství mládeže (středoškoláci) se schází v neděli od 18.15 do 19.30 hodin v učebně nad sakristií hejčínského kostela.

Povánoční **úklid hejčínského kostela** proběhne v úterý 13. ledna od 16.30 hodin. Kdo by chtěl pomoci, bude vítán!

Setkání ekonomické rady farnosti bude ve středu 14. ledna.

Farní spoření se uskuteční v neděli 18. ledna.

Od neděle 18. ledna do neděle 25. ledna proběhne **Týden modliteb za jednotu křesťanů**. Zapojme se i my ve svých modlitbách!

V pondělí 19. ledna slaví **otec biskup Josef Hrdlička 84. narozeniny**. Pamatujme na něj v osobní a rodinné modlitbě.

Ve středu 21. ledna proběhne **setkání pastorační rady farnosti**, jehož náplní bude diskuse v rámci programu PROPOJENÍ. První téma je stanoveno: „PROPOJENÍ ve slavení neděle“.

Neděle 25. ledna (3. neděle v liturgickém mezidobí) se bude opět slavit jako **Neděle Božího slova**. **Sbírka** při všech bohoslužbách v tuto neděli bude věnována **na podporu biblického díla**.

Mše svatá více zaměřená na rodiny s dětmi bude v neděli 25. ledna v 10 hodin. Příští pak v neděli 15. února v 10 hodin.

V pondělí 2. února je **svátek Uvedení Páně do chrámu**. Mše svatá proto začne obvyklým **žehnáním svící a průvodem**.

V úterý 3. února je památka sv. Blažeje. Tradiční **svatoblažské požehnání** bude možné přijmout individuálně v pondělí 2. února po mši svaté.

Mše svatá za všechny dárce na opravu hejčínských varhan bude sloužena ve středu 4. února v 17.30 hodin.

Návštěva nemocných se uskuteční ve čtvrtek 5. února.

Úmysly mší svatých v Hejčíně na první pololetí roku 2026 je možné zapisovat v sakristii kostela, nejlépe po mši svaté.

Duchovní obnova farnosti (DOF) je naplánována od pátku 27. března do neděle 29. března v exercičním domě Stojanov na Velehradě. Povede ji karmelitán P. Jan Maria Vianney Hanáček, kterého znáte z doby, kdy působil v našich farnostech.

* * *

HORKA NAD MORAVOU:

Tříkrálová sbírka proběhne o víkendu 10. až 11. ledna.

V neděli 18. ledna bude **sbírka** při bohoslužbě věnována **na novou bránu do farního dvora**.

Příští **setkání Cestou víry** bude v pátek 23. ledna od 20 hodin ve farní místnosti.

Neděle 25. ledna se bude slavit jako **Neděle Božího slova**, sbírka při mši svaté bude věnována **na biblické dílo**. Mše svatá bude **zaměřena na děti**.

Setkání pastorační rady farnosti Horka nad Moravou se uskuteční v úterý 27. ledna. Náplní bude diskuse v rámci programu PROPOJENÍ. První téma je stanoveno: „PROPOJENÍ ve slavení neděle“.

V pondělí 2. února je **svátek Uvedení Páně do chrámu**. Mše svatá proto začne **žehnáním svící a průvodem**. Po mši svaté bude možné přijmout **svatoblažejské požehnání**.

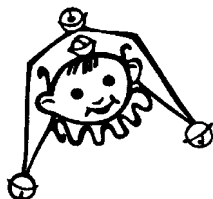
* * *

KŘELOV:

V neděli 18. ledna v 9 hodin proběhne v Křelově **dětská bohoslužba** a po ní **farní kafe**.

* * *

JINÉ POZVÁNKY:

Kašpárkova říše vás zve v neděli 11. ledna a 18. ledna na pohádku *O Smolíčkovi*. Od neděle 25. ledna se těšte na pohádku *Zvířátka a loupežníci*.

Zpravodaj římskokatolických farností Olomouc-Hejčín, Horka nad Moravou a Křelov.

Adresa redakce: Římskokatolická farnost, Cyrilometodějské nám. 1, 779 00 Olomouc 9, tel.: 733 102 175,
e-mail: faolomouc-hejcin@ado.cz, internet: www.farnost-olomouc-hejcin.cz,
www.facebook.com/farnosthejcin.

Redakční rada: P. Gorazd Cetkovský, O. Carm., Daniel Dehner, Ondřej Koupil, Jaroslava Krejčí.
Toto číslo vychází 11. ledna 2026.

Příští číslo: 1. února 2026, redakční uzávěrka: 21. ledna 2026.